

עין משפט
גר מנוה

ב:

מאימתי פרק ראשון תענית

מסורת הש"ס

ד א מיי מיד מהלכות
מעשה הקרבנות הלכה
:

תורה אור השלם

1. וידעתם כי אני יי בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי.
2. ופתח את ירך ותשיבע ללחך חי רצון: תהלים קמה טו
3. ומתנתח ומתקיים לפרים לאילים ולכבשים במשקם כמשפט:
4. מברכר טו יג
5. הגואל עקרי חיות יהיה אקראי אל יי ויתן קלות ומקר דרשו וראו כי רעבות רבה אשר עשייתם בעיני יי לשאל לבם מלך:
6. שמואל א יב יז ושעיר עזים אחד חצאת מלכר עלת התמיד והתקחה ונסכיהם:
7. ומתנתח ומתקיים לפרים לאילים ולכבשים בנישקם כמשפט:
8. מברכר טו לג

רבינו הגנאל

אליהו אלוהים ופתח את רחמיה. ספחה של חתיית הממים. שאמר וידעתם כי אני יי בפתחי את קברותיכם ונגי גשמים יהיו פתחה. הממים שהגשמים חשוכים תחית הממים קעני ברכה וזו תחית הממים. וספק ר' אליעזר אמר מיום טוב הראשון של חג פירוש מתפלל ערבי ומשני לית תמן כל עמא ולדכו נפרת פירוש נתפלל שחרית ומשני דהו סכרי דהו מתכרי ליה מאלותא:

מים. מ"ס מנספיקה דכמינ גשמי וי"ד דכמינ גשמי ונספיה ומ"ס ששביעי כמינ כמשפטס והו מ"ס (1) עממא דרכי עקיבא גשמי ונספיה דמשמע מרי נספיה הלכך גשמי כגמ הוא מוכיר גבורות גשמים:

איבעיא זהו רבי אליעזר מהיבא גמיר לה מלאיב גמיר מה מלאיב ביום ובו. פי' ולולב היו רצו דמים וגדל על המים או דלמא מניסוך גמר לה פי' ונספיק מינה (2) אז מלולב גמר לה אבל ניסוך המים סגינא ליה דלאו ביום קא גמר לה דסגינא ליה לניסוך המים ביום דלאו ראשון הוא אז נמי דמי מלולב גמר להו הוה ווקא ביום שנלמר (ויקרא כג) ולקחתם לכם ביום אבל אז מניסוך הוה אפילו בלילה ולענין זה אהי דלמר מר ומתחם ונספיקה (1) בלילה אף וכו' פירוש דלע"ג דניסוך קרבנות לא הו עז לאחר הקרבת קרבנותיהם ואם כן הלא קרבו נספיה בלילה רוח לומר בלילה שניה והניסוך החג דהו ממים מני למהו בלילה לראשון וע"ג דלמרינן במסכת יומא בפ' נראשונה (דף כו:) שאמר רב ואסימא ר' יוחנן אין מנספיק מים בחג אלא בתמיד של שחר וא"כ לא בלילה ראשונה של שחר וא"כ לא בלילה ראשונה דהא אינה אלא ביום ים לומר דלמי חייב לנסך אלא בתמיד של שחר מכל מקום אז נמי ענד ליה בלילה:

דאמר רבי אבהו לא אסרה רבי אליעזר אלא מלאיב פירוש וסגינא ליה דניסוך לא הו עד גשמי: **משעת** גמירא א"כ פירוש דהיינו תמילת יום ראשון של סוכות ורבי יהושע אומר משעת הנחתו פירוש לאורתא דמוציא שביעי של סוכות שמניחין בו את הלולב: **משעה** ששפסיקין א"ש"א. ומן על ומטר צברת השני פוסקין מלהזכיר מוריד הגשם נחמית הממים: **העובר** א"כ התיבה ב"מ ש' חג האחרון מוכיר ובי' פי' האחרון שמתפלל תפלה מוסף הראשון אינו מוכיר פירוש שמתפלל שחרית אינו מוכיר ובידועשמו קאמר אמאי אינו מוכיר מאלותא פירוש מתפלל ערבי ומשני לית תמן כל עמא ולדכו נפרת פירוש נתפלל שחרית ומשני דהו סכרי דהו מתכרי ליה מאלותא:

מים. מ"ס מנספיקה דכמינ גשמי וי"ד דכמינ גשמי ונספיה ומ"ס ששביעי כמינ כמשפטס והו מ"ס (1) עממא דרכי עקיבא גשמי ונספיה דמשמע מרי נספיה הלכך גשמי כגמ הוא מוכיר גבורות גשמים:

כמינ גשמי וי"ד דכמינ גשמי ונספיה ומ"ס ששביעי כמינ כמשפטס והו מ"ס (1) עממא דרכי עקיבא גשמי ונספיה דמשמע מרי נספיה הלכך גשמי כגמ הוא מוכיר גבורות גשמים:

כמינ גשמי וי"ד דכמינ גשמי ונספיה ומ"ס ששביעי כמינ כמשפטס והו מ"ס (1) עממא דרכי עקיבא גשמי ונספיה דמשמע מרי נספיה הלכך גשמי כגמ הוא מוכיר גבורות גשמים:

כמינ גשמי וי"ד דכמינ גשמי ונספיה ומ"ס ששביעי כמינ כמשפטס והו מ"ס (1) עממא דרכי עקיבא גשמי ונספיה דמשמע מרי נספיה הלכך גשמי כגמ הוא מוכיר גבורות גשמים:

כמינ גשמי וי"ד דכמינ גשמי ונספיה ומ"ס ששביעי כמינ כמשפטס והו מ"ס (1) עממא דרכי עקיבא גשמי ונספיה דמשמע מרי נספיה הלכך גשמי כגמ הוא מוכיר גבורות גשמים:

הגהות הר"ב

רשב"ר

א' רש"י ד"ה משעת הנחתו וכו' דהיינו בשביעי. י"ב וכן פירש' לקמן דף ג' וכן פירש' ר' יוסף קאמר ליה ר' יוסף הוה וכו' דהיינו בשביעי וכו' ע"כ ר' יוסף לקמן דף ד' פ"א שפ"ו דהיינו ר' יוסף הוה וכו' דהיינו יום שמיני וכו' ע"כ וכן משמע מברך שמים שש וי"ד. שוב לאחי לקי"מ דמ"ש רש"י בשביעי על שנת החג לולב אלא ההזכרה היא לאורתא דשמיני ומ"ס חו"ט ד"ה משעת נטילה וכן למד מתמ"ד לקמן דף ג' ע"א ד"ה גמ' י"ד ש"ס:

מבשרי

משעת הנחתו. משעת החת לולב הוא מוכיר. דהיינו יום שמיני (למחן ד...)

הגהות הר"ב

רשב"ר

א' רש"י ד"ה משעת הנחתו וכו' דהיינו בשביעי. י"ב וכן פירש' לקמן דף ג' וכן פירש' ר' יוסף קאמר ליה ר' יוסף הוה וכו' דהיינו בשביעי וכו' ע"כ ר' יוסף לקמן דף ד' פ"א שפ"ו דהיינו ר' יוסף הוה וכו' דהיינו יום שמיני וכו' ע"כ וכן משמע מברך שמים שש וי"ד. שוב לאחי לקי"מ דמ"ש רש"י בשביעי על שנת החג לולב אלא ההזכרה היא לאורתא דשמיני ומ"ס חו"ט ד"ה משעת נטילה וכן למד מתמ"ד לקמן דף ג' ע"א ד"ה גמ' י"ד ש"ס:

מבשרי

משעת הנחתו. משעת החת לולב הוא מוכיר. דהיינו יום שמיני (למחן ד...)

כמינ גשמי וי"ד דכמינ גשמי ונספיה ומ"ס ששביעי כמינ כמשפטס והו מ"ס (1) עממא דרכי עקיבא גשמי ונספיה דמשמע מרי נספיה הלכך גשמי כגמ הוא מוכיר גבורות גשמים:

כמינ גשמי וי"ד דכמינ גשמי ונספיה ומ"ס ששביעי כמינ כמשפטס והו מ"ס (1) עממא דרכי עקיבא גשמי ונספיה דמשמע מרי נספיה הלכך גשמי כגמ הוא מוכיר גבורות גשמים:

כמינ גשמי וי"ד דכמינ גשמי ונספיה ומ"ס ששביעי כמינ כמשפטס והו מ"ס (1) עממא דרכי עקיבא גשמי ונספיה דמשמע מרי נספיה הלכך גשמי כגמ הוא מוכיר גבורות גשמים:

כמינ גשמי וי"ד דכמינ גשמי ונספיה ומ"ס ששביעי כמינ כמשפטס והו מ"ס (1) עממא דרכי עקיבא גשמי ונספיה דמשמע מרי נספיה הלכך גשמי כגמ הוא מוכיר גבורות גשמים:

הגהות הר"ב

רשב"ר

א' רש"י ד"ה משעת הנחתו וכו' דהיינו בשביעי. י"ב וכן פירש' לקמן דף ג' וכן פירש' ר' יוסף קאמר ליה ר' יוסף הוה וכו' דהיינו בשביעי וכו' ע"כ ר' יוסף לקמן דף ד' פ"א שפ"ו דהיינו ר' יוסף הוה וכו' דהיינו יום שמיני וכו' ע"כ וכן משמע מברך שמים שש וי"ד. שוב לאחי לקי"מ דמ"ש רש"י בשביעי על שנת החג לולב אלא ההזכרה היא לאורתא דשמיני ומ"ס חו"ט ד"ה משעת נטילה וכן למד מתמ"ד לקמן דף ג' ע"א ד"ה גמ' י"ד ש"ס:

מבשרי

משעת הנחתו. משעת החת לולב הוא מוכיר. דהיינו יום שמיני (למחן ד...)

הגהות הר"ב

רשב"ר

א' רש"י ד"ה משעת הנחתו וכו' דהיינו בשביעי. י"ב וכן פירש' לקמן דף ג' וכן פירש' ר' יוסף קאמר ליה ר' יוסף הוה וכו' דהיינו בשביעי וכו' ע"כ ר' יוסף לקמן דף ד' פ"א שפ"ו דהיינו ר' יוסף הוה וכו' דהיינו יום שמיני וכו' ע"כ וכן משמע מברך שמים שש וי"ד. שוב לאחי לקי"מ דמ"ש רש"י בשביעי על שנת החג לולב אלא ההזכרה היא לאורתא דשמיני ומ"ס חו"ט ד"ה משעת נטילה וכן למד מתמ"ד לקמן דף ג' ע"א ד"ה גמ' י"ד ש"ס:

מבשרי

משעת הנחתו. משעת החת לולב הוא מוכיר. דהיינו יום שמיני (למחן ד...)

הגהות הר"ב

רשב"ר

א' רש"י ד"ה משעת הנחתו וכו' דהיינו בשביעי. י"ב וכן פירש' לקמן דף ג' וכן פירש' ר' יוסף קאמר ליה ר' יוסף הוה וכו' דהיינו בשביעי וכו' ע"כ ר' יוסף לקמן דף ד' פ"א שפ"ו דהיינו ר' יוסף הוה וכו' דהיינו יום שמיני וכו' ע"כ וכן משמע מברך שמים שש וי"ד. שוב לאחי לקי"מ דמ"ש רש"י בשביעי על שנת החג לולב אלא ההזכרה היא לאורתא דשמיני ומ"ס חו"ט ד"ה משעת נטילה וכן למד מתמ"ד לקמן דף ג' ע"א ד"ה גמ' י"ד ש"ס:

מבשרי

משעת הנחתו. משעת החת לולב הוא מוכיר. דהיינו יום שמיני (למחן ד...)

הגהות הר"ב

רשב"ר

א' רש"י ד"ה משעת הנחתו וכו' דהיינו בשביעי. י"ב וכן פירש' לקמן דף ג' וכן פירש' ר' יוסף קאמר ליה ר' יוסף הוה וכו' דהיינו בשביעי וכו' ע"כ ר' יוסף לקמן דף ד' פ"א שפ"ו דהיינו ר' יוסף הוה וכו' דהיינו יום שמיני וכו' ע"כ וכן משמע מברך שמים שש וי"ד. שוב לאחי לקי"מ דמ"ש רש"י בשביעי על שנת החג לולב אלא ההזכרה היא לאורתא דשמיני ומ"ס חו"ט ד"ה משעת נטילה וכן למד מתמ"ד לקמן דף ג' ע"א ד"ה גמ' י"ד ש"ס:

מבשרי

משעת הנחתו. משעת החת לולב הוא מוכיר. דהיינו יום שמיני (למחן ד...)

הגהות הר"ב

רשב"ר

א' רש"י ד"ה משעת הנחתו וכו' דהיינו בשביעי. י"ב וכן פירש' לקמן דף ג' וכן פירש' ר' יוסף קאמר ליה ר' יוסף הוה וכו' דהיינו בשביעי וכו' ע"כ ר' יוסף לקמן דף ד' פ"א שפ"ו דהיינו ר' יוסף הוה וכו' דהיינו יום שמיני וכו' ע"כ וכן משמע מברך שמים שש וי"ד. שוב לאחי לקי"מ דמ"ש רש"י בשביעי על שנת החג לולב אלא ההזכרה היא לאורתא דשמיני ומ"ס חו"ט ד"ה משעת נטילה וכן למד מתמ"ד לקמן דף ג' ע"א ד"ה גמ' י"ד ש"ס:

מבשרי

משעת הנחתו. משעת החת לולב הוא מוכיר. דהיינו יום שמיני (למחן ד...)

הגהות הר"ב

רשב"ר

א' רש"י ד"ה משעת הנחתו וכו' דהיינו בשביעי. י"ב וכן פירש' לקמן דף ג' וכן פירש' ר' יוסף קאמר ליה ר' יוסף הוה וכו' דהיינו בשביעי וכו' ע"כ ר' יוסף לקמן דף ד' פ"א שפ"ו דהיינו ר' יוסף הוה וכו' דהיינו יום שמיני וכו' ע"כ וכן משמע מברך שמים שש וי"ד. שוב לאחי לקי"מ דמ"ש רש"י בשביעי על שנת החג לולב אלא ההזכרה היא לאורתא דשמיני ומ"ס חו"ט ד"ה משעת נטילה וכן למד מתמ"ד לקמן דף ג' ע"א ד"ה גמ' י"ד ש"ס:

מבשרי

משעת הנחתו. משעת החת לולב הוא מוכיר. דהיינו יום שמיני (למחן ד...)